

IN DIT NUMMER:

Bijdrage van:

Johan Paantjens

Jan Paantjens

Frank Rockx

Ad van Tetering

Roeland van Woerkom

Kees Rommens

Interessante info

- Optelsom
- Decentralisatie Jeugdzorg
- Kroonjuweel
- Een witte Kerst
- Een Halderbergse delegatie
- Hati Hati
- Wachtgeld

Redactie Nieuwsbrief

Kees Groen

Tel: 0165-508172

Frank Rockx

Tel: 0165-504872

Marja Koevoets

Tel: 0165-511394

Henk Grimbergen

Tel: 0165-317437

E-mail:
marja.koevoets@ziggo.nl

VAN DE VOORZITTER

Beste mensen,

Het jaar 2011 is bijna geschiedenis. Enkele belangrijke gebeurtenissen in 2011 zijn natuurlijk de omwentelingen in de Arabische wereld waar de oude machthebbers plaats hebben moeten maken voor een meer democratische structuur. De aansprekende voorbeelden zijn Egypte en Libië. Ook was 2011 het jaar van de voortwoedende eurocrisis. Een aantal, vooral zuidelijke, EU landen hebben de Europese begrotingsregels niet nageleefd en hebben daardoor de staatsschuld flink zien oplopen. Dit werd versterkt door de hoge rentes die deze landen moeten betalen op de leningen. Financiers hebben minder vertrouwen dat hun geld door de probleemlanden wordt terugbetaald, waardoor de rente oploopt. De aanpak van de eurocrisis raakt alle EU landen in de vorm van (forse) steunmaatregelen. Dus raakt dit ook Nederland. Door het afnemende vertrouwen in de economie en de eurocrisis moet ook de Nederlandse overheid fors bezuinigen. De maatregelen zullen we allemaal gaan merken in 2012. Op gemeentelijk niveau is het bezuinigingsspook ook aanwezig. Hoe de bezuiniging wordt doorgevoerd is in onze gemeente nog niet helemaal duidelijk. Onze CDA fractie spreekt hier nog over in de komende steunfractievergaderingen. Hopelijk bent u hierbij, zodat de keuze van CDA Halderberge een breed draagvlak krijgt onder de leden.

In de ledenvergadering van 7 december j.l. heb ik aangekondigd dat ik in april 2012 niet meer herkiesbaar ben als voorzitter van CDA Halderberge. Na 2 periodes van 4 jaar is het goed dat iemand de hamer overneemt. In de vergadering is de procedure verkiezing voorzitter aan de orde geweest. In het kort is deze a.v. 1^e samenstellen selectiecom-

missie, 2^e inventarisatie + aanmelding mogelijke kandidaten (w.o. niet CDA leden), via brief aan alle leden, 3^e telefonische inventarisatie of genoemde kandidaten in beginsel geïnteresseerd zijn. Zo ja gesprek commissie, zo nee geen gesprek, 4^e verslag selectiecommissie en vaststelling voordracht, 5^e verzending voordracht en gelegenheid tot indienen tegenkandidaten, 6^e algemene ledenvergadering.

In het jaar 2011 is binnen het CDA Halderberge weer veel werk verzet. Iedereen die hieraan heeft bijgedragen wil ik hiervoor bedanken. Ook in 2012 is uw inzet nodig om de uitdagingen, die op ons afkomen, aan te gaan.

De CDA nieuwjaarsreceptie is op **donderdag 5 januari 2012**, aanvang 20.00 uur in de Pilaar te Oudenbosch. De uitnodiging gaat mee in deze nieuwsbrief.

Verder wens ik U en uw familie mooie kerstdagen en een goed en gezond 2012 toe.

Johan Paantjens

Optelsom

We weten het allemaal: het CDA staat er in alle opiniepeilingen belabberd voor. Van de trotse 41 zetels, die Balkenende in 2006 als lijsttrekker bij de Tweede Kamerverkiezingen in de wacht sleepte is anno 2011 nog amper een kwart over. In allerlei artikelen over het waarom van deze teloorgang worden als oorzaken vaak twee redenen genoemd: wij hebben geen duidelijke boodschap en het ontbreekt ons aan een krachtige leider met een goede uitstraling.

In mijn ogen zeker waar, maar ik wil er een aantal praktijkvoorbeelden van onze bewindslieden van dit jaar aan toevoegen, die dat beeld alleen maar bevestigen c.q. versterken.

1. Toegegeven: minister Gert Leers heeft een verduiveld moeilijke portefeuille: het asielbeleid, met een hijgende PVV in je nek. Maar het uiteindelijke compromis (het studieverlof) in de kwestie Mauro was tenenkrommend en ongeloofwaardig in de publieke opinie.

2. Staatssecretaris Marlies Veldhijzen- van Zanten presteerde het om in alle openbaarheid de technisch voorzitter van een kamercommissie de mond te willen snoeren door haar hand voor diens mond te houden. Daar scoor je nou echt punten mee!

3. Staatssecretaris Henk Blekers voorstel over natuurbeleid, wat inhoudt, dat de overdracht van taken voor natuurbeheer worden overgeheveld naar de provincie stuit op veel verzet. Onlangs heeft Brabant al tegengestemd, de andere provincies moeten nog (tegen?)stemmen. Daarnaast opereerde Bleker bepaald niet gelukkig in de kwestie Mauro door hem op een papiertje uit te nodigen voor een voetbalwedstrijd.

4. Minister Hans Hillen: brekebeen in het kabinet en kampioen in het doen van ongelukkige uitspraken. Hij is dit jaar al zeker twee keer naar de Kamer geroepen om zich te verantwoorden. Hij is nog net geen aangeschoten wild, maar veel scheelt het niet.

5. Minister Maxime Verhagen werd aanvankelijk bewierookt door de wijze, waarop hij het CDA in het kabinet loodste. Inmiddels is zijn ster danig verbleekt. Hij wordt steeds afgeschilderd als een sluwe vos, die niet helemaal te vertrouwen is. Daarbij komt dan ook nog, dat Nederland economisch in zwaar weer terecht is gekomen: recentelijk werd dat door hem als verkeerslicht op donker oranje getypeerd. Schiet dus ook niet echt op als je de gunst van de kiezer opnieuw wil verwerven.

6. Minister Marja van Bijsterveldt kwam onlangs op het lumineuze idee om ALLE ouders van schoolgaande kinderen er toch maar even fijntjes op te

wijzen, dat er behoorlijk wat schortte aan hun opvoedkundige vaardigheden en dat zij zich meer moeten bemoeien met hun kinderen. Natuurlijk zijn er kinderen, die elke dag zonder ontbijt naar school worden gestuurd, maar dat betreft een beperkt aantal ouders. Zeker niet de moeders, die door dit kabinet als een waardevolle aanvulling op de arbeidsmarkt worden beschouwd. Zonder hen zou de economie er nog veel slechter voor staan. Op de terechte vraag of zij in het verleden zelf genoeg tijd en energie in haar eigen kinderen had kunnen steken moest ze het antwoord schuldig blijven. Hoezo voorbeeldgedrag?!

7. Minister Piet-Hein Donner: een goede bestuurder, die echter te vaak een soort ijzeren hein (past goed bij zijn naam) gedrag vertoont: als betrokkenen aangeven dat ze een idee niet zien zitten, bijvoorbeeld het samenvoegen van provincies, dat idee toch handhaven. Bovendien is zijn schijnsollicitatie als vice-voorzitter voor de Raad van State een farce majeure, die veel te doorzichtig is. Is het nu allemaal kommer en kwel in bewindsliedenland?

Nee, er zijn twee (!) CDA-uitzonderingen: staatssecretaris Joop Atsma, die zijn werk op de achtergrond naar behoren uitvoert en daarbij geen opzichtige fouten maakt. En natuurlijk minister Jan-Kees de Jager, die in zijn tweede kabinetsperiode als voorman op financiën inmiddels een uitstekende reputatie heeft opgebouwd. Als u dit leest zou het mij zelfs niet verbazen, dat hij inmiddels tot beste politicus van 2011 is uitgeroepen. Nieuwbakken voorzitter Ruth Peetoom heeft onlangs gezegd, dat het scenario klaarligt (compleet met nieuwe leider) als onverhoopt het kabinet voortijdig sneuvelt. Als dat zo is dan mag wat mij betreft dat draaiboek meteen uit de kast worden getrokken. Dan doel ik vooral op de nieuwe lijsttrekker, die schijnbaar voor noodgevallen achter de hand wordt gehouden. Waarom wachten?? Het CDA heeft juist dat volgens mij zo snel mogelijk nodig, want de huidige gezichten zullen geen ommekeer teweeg brengen.

In ieder geval hoop ik op een beter 2012. Ik wil u troosten met de gedachte dat het niet veel slechter kan dan afgelopen jaar.

Daarnaast wens ik u fijne feestdagen toe en voor het nieuwe jaar

(ook voor het CDA)

alle goeds.

Frank Rockx

Van de redactie

Het jaar 2011 zit er alweer bijna op. De fractievoorzitter laat zijn licht schijnen over de capriolen van de CDA bewindslieden. Het echte kerstverhaal is van onze wethouder, die dit alle jaren voorlas in de klas. Daarnaast legt hij ons uit, dat de wachtgeldregeling voor bestuurders geen overbodige luxe is. Roeland reisde nog maar eens naar een exotische locatie, maar ontdekte ongewenste invloeden van buitenaf. Astrid bezocht in haar functie van regiovoorzitter Oost-Brabant.

Kees Rommens ging in gezelschap van zijn vrouw Rietje en Europarlementariër Lambert van Nistelrooy naar Castelré en de Chaamse bossen. Ook treft u tenslotte nog een verslag aan van de overhandiging van een oude belofte aan Kees, die eindelijk door de fractie werd ingelost.

Vanuit de redactie willen we u een mooie afsluiting van 2011 en een in alle opzichten goed en succesvol 2012 toewensen. Als CDA zullen we dit zeker nodig hebben.

De redactie wenst u heel veel leesplezier en zoals altijd geldt: reageer als u ergens gedachten over hebt. Voor de volgende Nieuwsbrief wil ik u aansporen uw bijdrage op papier te zetten en voor 1 maart 2012 in te dienen.

via e-mail bij : marja.koevoets@ziggo.nl

Frank Rockx

Het cadeau van Kees

Toen onze Kees (Rommens) op 9 april 2010 afscheid van de raad nam vond de fractie, dat we Kees niet konden laten gaan zonder hem een leuk en passend cadeau te geven. We wisten ook meteen wat het moest worden. Een schilderij met zijn geliefde koeien erop. Dat was gemakkelijker gezegd dan gedaan. Onze wethouder Jan wist snel via internet een geschikte kunstenaar te vinden. In de catalogus stonden meerdere mooie schilderijen. De bestelling werd gedaan, maar toen begon het lange wachten (maand na maand na maand....), want door verschillende omstandigheden werd niet snel geleverd. Toen werden we ook nog aangenaam verrast door het feit, dat Kees op 29 april 2011 koninklijk werd onderscheiden. Reden te meer om de belofte eindelijk waar te maken. Het schilderij arriveerde uiteindelijk dan toch, maar een geschikte lijst zat er nog niet omheen. Toen ik van Jan eindelijk te horen kreeg, dat het schilderij compleet was heb ik namens de fractie "stiekem" een afspraak met Rietje gemaakt om haar echtgenoot te verrassen. Op vrijdag 25 november jl. was het dan zover: met een klein, maar puntig toespraakje van Jan

kreeg Kees in huiselijke kring zijn cadeau overhandigd. Op de bijgaande foto ziet U duidelijk, dat Kees duidelijk in zijn nopjes was met zijn geschenk. Het is hem van harte gegund!

Frank Rockx

De bijdragen in deze nieuwsbrief zijn geschreven op persoonlijke titel van de respectievelijke auteurs. Hoewel de redactie de bijdragen beoordeelt op relevantie voor de nieuwsbrief neemt zij noch het CDA-Halderberge de verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bijdragen.

Decentralisatie Jeugdzorg

De Statenfractie CDA Brabant heeft het initiatief genomen om met de regio's in gesprek te gaan om het dossier jeugdzorg met de afzonderlijke gemeenten te delen. Een complexe materie, waarmee we als gemeenten de komende jaren mee te maken krijgen.

Door de decentralisatie van de jeugdzorg komt de verantwoordelijkheid van de jeugdzorg bij de gemeenten te liggen. Dit gaat in de periode van 2014 tot 2016 plaatsvinden. Voordat het zover is moet er nog veel geregeld worden. De jeugdzorg zal op een andere wijze ingevuld moeten gaan worden.

In de bijeenkomst in Roosendaal gaf onze gedeputeerde Brigitte van Haften op een duidelijke wijze de stand van zaken weer en een vooruitblik naar de toekomst. Hoe de provincie haar verantwoordelijkheid neemt om te zorgen voor een goede overgang van de jeugdzorg van de provincie naar de gemeenten. Wethouder Marjon de Hoon uit Zundert gaf een presentatie, waarin zij aangaf waarmee de gemeenten de komende jaren geconfronteerd worden en hoe haar persoonlijke ervaringen tot op heden zijn.

Uit de informatieavond kon ik concluderen dat West-Brabant het nog niet zo slecht doet. De Centra Jeugd en Gezin zijn binnen de meeste gemeenten in West-Brabant operationeel. Dit blijkt niet binnen geheel Nederland zo te zijn. Dit ondanks het feit dat die vanaf 1 januari 2012 geregeld moeten zijn. Een aantal gemeenten is van mening dat een virtueel loket voldoende is.

Dat de jeugdzorg de benodigde zorg vraagt mag blijken uit de volgende feiten en cijfers.

- ◆ Jaarlijks worden er in Noord-Brabant naar schatting 14.000 kinderen mishandeld.
- ◆ Het Advies- en meldpunt Kindermishandeling in Noord-Brabant heeft in 2010 6975 adviezen en consulten gegeven en 2163 onderzoeken uitgevoerd.
- ◆ In Nederland overlijdt er gemiddeld iedere week één kind aan de gevolgen van kindermishandeling.

Besluit Kabinet

In het regeerakkoord van het kabinet Rutte is opgenomen:

- De effectiviteit van de jeugdzorg moet worden verbeterd door een stelselherziening;
- Er moet één financieringssysteem komen voor preventief beleid, de provincie jeugdzorg, de jeugd LVG (Licht Verstandelijk Gehandicapten) en jeugd-ggz (Geestelijk Gezondheidszorg);
- Gemeenten worden financieel en uitvoeringstechnisch verantwoordelijk voor alle zorg aan jeugd en gezin;
- Alle gelden (ca 3,5 miljard per jaar) zullen worden overgeheveld naar gemeenten;
- Gemeenten krijgen een taakstelling van € 80 miljoen in 2015, oplopend tot € 300 miljoen vanaf 2017.

Centraal staat de vernieuwing van het gehele stelsel voor hulp en ondersteuning van ouders en kinderen. De inhoudelijke veranderopgave moet gericht zijn op minder inzet van gespecialiseerde opvangvoorzieningen voor kinderen en jongeren en meer inzet van voorzieningen om de opvoeding in de eigen sociale context te versterken.

Ofwel de transitie van de jeugdzorg te gebruiken om het gehele stelsel voor hulp en ondersteuning aan jeugdigen en gezinnen anders te organiseren. Collectieve preventie en ondersteuning en versterking van de eigen kracht in vroegtijdig stadium heeft de voorkeur.

Aantal punten van aandacht voor de komende periode zijn:

1. Liever een bonusregeling dan een malus-regeling
2. Overgang van de jeugdzorg gefaseerd laten plaatsvinden of in één keer
3. Zijn de financiële middelen die naar de gemeenten komen geoormerkt geld?
4. Zorg voor de Licht Verstandelijke Gehan-

dicapten. Zij kunnen door de bezuinigingen het kind van de rekening worden

Ikzelf ben van mening dat de jeugdzorg momenteel enorm versnipperd is. Meer dan 25 verschillende partijen maken momenteel gebruik van de potjes van de jeugdzorg. Het is een netwerk van instanties, waarbij het voor de burger niet meer duidelijk is waar men moet zijn met een bepaald probleem. Klopt men ergens aan dan wordt er doorverwezen van de ene naar de andere organisatie. Dit moet absoluut worden verbeterd. Eén loket waar alle problemen bij elkaar komen, één aanpreekpunt is de grote wens. Het Centrum Jeugd en Gezin is hierbij een eerste aanzet. Tot op heden is de drempel om aan te kloppen bij het Centrum Jeugd en Gezin nog groot. Er moet aan gewerkt worden dat het imago van de jeugdzorg verandert. Gezinnen moeten er vertrouwd mee raken en dat zij op een natuurlijke wijze hiervan gebruik kunnen maken.

Daarnaast moet de gemeente Halderberge er op in spelen om de decentralisatie handen en voeten te geven. Tijdig contacten leggen met andere gemeenten en zorginstellingen en hiermee concrete afspraken maken behoort hierbij. Ook de zorginstellingen moeten weten waar ze aan toe zijn. Er is eerder iets afgebroken dan opgebouwd. Het is voor mij duidelijk dat we als gemeenten de regie in handen moeten nemen en niet afwachten wat het Rijk en Provincie ons brengt. Laten we er met elkaar de schouders er onder zetten en zorgen dat de gezinnen binnen onze gemeente na 2016 kunnen rekenen op een toegankelijke jeugdzorg die maatwerk levert.

CDA-Brabant heeft het virtueel CDA-plein onder de naam Pleio in het leven geroepen, waar CDA-ers vragen en ervaring kunnen uitwisselen. Voor degenen die zich daarvoor aan willen melden is dat mogelijk.

Ad van Tetering

CDA HALDERBERGE

Hierbij nodigen wij u en uw partner uit tot het bijwonen van onze Nieuwjaarsreceptie, welke zal worden gehouden op:

Donderdag 5 januari 2012 in Pilaar onder de Basiliek, Pastoor Hellemonsstraat 2a te Oudenbosch. Aanvang 20.00 uur.

Wij wensen U en uw gezin prettige feestdagen en hopen u en uw partner op 5 januari a.s. te mogen begroeten.

Kroonjuweel van de West-Brabantse economie

Maintenance Valley was 8 december het onderwerp op de thema avond van de CDA-regio's Het Markiezaat en De Baronie. Maintenance valley is een grote ontwikkeling in onze regio, het zorgt voor werkgelegenheid, scholing van mensen en het zet West-Brabant internationaal op de kaart.

Essentieel daarbij is de samenwerking tussen velen partijen: Overheid, Onderwijs, Ondernemingen en (maatschappelijke) Organisaties. De sprekers op deze avond waren de heer Lex Besselink (Directeur World Class Maintenance), mevrouw Emmy Bakker (Directeur Maintenance Education Consortium) en de heer Anton van der Wijst (CDA Wethouder Woensdrecht). Het was een zeer boeiende avond waarbij we veel te weten zijn gekomen over Maintenance en het belang daarvan voor onze regio, de bundeling van krachten die plaatsvindt is enorm. Denk daarbij aan het onderwijs dat op maat wordt ingericht voor Maintenance bedrijven op alle opleidingsniveau's. De Aviation Academy is daarvan een prachtig voorbeeld, maar daar houdt het niet mee op. Nieuwe instroom wordt bevordert met nieuwe technieken, waar de jeugd enthousiast van wordt. Innovatieve leeromgevingen worden ontwikkeld waaronder Virtual reality. In Woensdrecht zijn de eerste stappen naar de uitvoering gezet onder de naam Aviolanda. Daar is reeds een samenwerkingsovereenkomst en een vastgesteld uitvoeringsprogramma. In dat programma "De Groene Agenda" is veel aandacht voor duurzaam-

heid vanuit de drie P's (Planet, Profit en People). Van een gedachte, tot een gezamenlijke visie, naar concrete plannen de stap gezet naar daadwerkelijke uitvoering. West-Brabant kan en mag nog veel verwachten van Maintenance Valley, succes is en blijft afhankelijk van de inspanning van alle samenwerkende partijen. Investeren loont en is noodzakelijk om de economische motor te laten draaien en succes te creëren. Een kroonjuweel van onze regio!

CDA West-Brabant ondersteunt deze activiteit dan ook en waar mogelijk zal er ook in de plaatselijke politiek aandacht worden besteed aan het ondersteunen en haalbaar maken van de doelstellingen van Maintenance Valley.

Astrid Kleuskens, Regiovoorzitter CDA-Markiezaat

Van onze wethouder

We staan weer aan de vooravond van een nieuw jaar. Ieder jaar hebben we nieuwe voornemens. Zeker voor ons CDA-ers is het vaak zo, dat we nog meer dan het jaar daarvoor proberen te handelen in de geest zoals Jezus het ons heeft voor gedaan. Toch weer meer aandacht voor iedereen in je omgeving, want ondanks mijn goede voornemens is het ook in 2011 weer onvoldoende gelukt. In 2012 weer maar eens proberen.

Daarom ook las ik vroeger op school zowat iedere kerstperiode het verhaal, "Een witte kerst" van Godfried Bomans, voor. Ook om mezelf te herinneren aan mijn eigen beperkingen en aan het feit dat het niet altijd lukt om woord en daad op de goede manier met elkaar te combineren.

Ik merkte onlangs, dat veel mensen dit korte verhaal niet kennen. Ik wil het jullie niet onthouden. Tevens heb ik zo toch ook weer een beetje, als jullie het nu lezen alsof ik het voorlees, mijn eigen onderwijsgedoe.

Prettige Kerst dagen en een mooi 2012, waarbij we weer gaan proberen ook te doen wat we zeggen en ons zelf hebben voorgenomen!

Jan Paantjens

EEN WITTE KERST

door *Godfried Bomans*

Er was eens een man die het kerstfeest grondig wilde vieren.

Hij haalde een laddertje uit de schuur en spande langs het plafond de rode papieren slingers, die daarvoor garant staan. Aan de lamp hing hij één van die rode bellen, die opgevouwen weinig lijken, maar naderhand nog aardig meevallen. Toen dekte hij de tafel. Hij had hiervoor urenlang over drie winkels verdeeld in de rij gestaan, maar het zag er dan ook goed uit. Naast elk bord stak hij tenslotte een kaarsje aan, waarvan je er tien in een doos koopt en klapte daarna in zijn handen. Dit was het teken om binnen te komen. Zijn vrouw en kinderen, die al die tijd in de keuken elkaar met een verlegen glimlach hadden aangekeken, kwamen bedremmeld binnen.

"Nee maar," zeiden ze, "dat had je niet moeten doen.

Maar omdat hij het toch gedaan had gingen ze blij zitten en keken elkaar warm aan. "Nu gaan we niet alleen smullen," zei de man, "we moeten ook beseffen wat er nu eigenlijk gebeurd is." Hij las voor hoe Maria en Jozef alle herbergen aflieden, maar nergens was er plaats, maar het kind werd tenslotte toch geboren, zij het in een stal. Toen begonnen ze te eten, want nu mocht het, al was er dan veel ellende in de wereld.

"Kijk," zei de man "dat is nu Kerst vieren, zo hoort het eigenlijk." Daarin had hij gelijk. Zij verwonderden zich over de hardvochtigheid van al die herbergiers, maar het was ook tweeduizend jaar geleden moet je denken, zoiets kwam nu niet meer voor. Op dat ogenblik werd er gebeld. De man legde de banketstaaf, die hij juist aan de mond bracht, verstoord weer op zijn bord.

"Dit is nu vervelend," zei hij, "er is ook altijd wat." Hij knoopte zijn servet los, sloeg de kruimels van zijn knie en slofte naar de voordeur. Er stond een man op de stoep met een baard en heldere, lichte ogen. Hij vroeg of hij hier ook schuilen mocht, want het sneeuwde zo. Het was namelijk een witte Kerst. De beide mannen keken elkaar een ogenblik zwijgend aan. Toen werd de een door een grote drift bevangen. "Uitgerekend op Kerstmis," zei hij, "zijn er geen andere avonden?" Hij sloeg de deur hard achter zich dicht. Maar terug in de kamer kwam er een vreemd gevoel over hem en de tulband smaakte hem niet. "Ik ga nog eens even kijken," zei hij, "er is iets gebeurd, maar ik weet niet wat."

Hij liep terug naar de stoep en keek in de dwarrelende sneeuw. Daar zag hij de man nog juist om de hoek verdwijnen met een jonge vrouw naast zich, die zwanger was.

Hij holde naar de hoek en tuurde de straat af, maar er was niemand meer te zien. Die twee leken wel in de sneeuw te zijn opgelost. Want het was, zoals gezegd, een witte Kerst.

Toen hij weer in de kamer kwam zag hij bleek en er stonden tranen in zijn ogen. "Zeg maar even niets," zei hij, "die wind is wat schraal, het gaat wel weer over." Dat was ook zo, men moet zich over die dingen kunnen heen zetten. Het werd nog een heel prettig Kerstfeest, het was in jaren niet zo echt geweest. Het bleef sneeuwen, de hele nacht door en zelfs het kind werd opnieuw in een schuur geboren.

Een Halderbergse delegatie

Op uitnodiging van Lambert van Nistelrooy waren we te gast in Castelré met ontvangst bij Castelhoeve aan 't Groeske vlak tegen de grens met België.

Wij werden daar ontvangen om een gezamenlijk initiatief van de Europese Unie te bezoeken.

Het bijzondere Beekdal in Baarle- Nassau nabij het "Merkske". (De Mark zeggen wij hier).

Hij ontspringt in België en komt kronkelend de grens over. Wij hebben daar een mooie wandeling gemaakt door het glooiende gebied met bos, heide, moeras, weilanden met vee. Al met al een prachtig gebied, gefinancierd door de Europese Unie. Ook de Belgen zijn blijkbaar wat meer financieel toeschietelijk geworden. Ik had tijdens mijn periode als "waterschapbestuurder" toch een minder goede ervaring met die "Belgen"; ook in een gebied wat we kennen, nabij Essen - Roosendaal, waar de Molenbeek kronkelend de grens via Essen bij Roosendaal binnen komt. Destijds spoelde er ook massa's m³ zand door. Nu nog vanuit België door de Molenbeek richting Roosendaal, zodat de stad bijna spontaan zou verzanden. De toenmalige voorzitter, wijlen Dhr. Van der Sommen (een tussenpaus op waterschapsgebied) van het waterschap de Mark - Vlietlanden, zou een bezoek brengen aan de Belgische autoriteiten om een bijdrage in geld te vragen om een z.g. zandopvang te bouwen (kosten 1 miljoen gulden). Hij werd er zeer vriendelijk ontvangen, kreeg volop koffie, sigaren en een borrel, maar toen hij om geld vroeg werd hij heel vriendelijk toch de deur uitgewerkt. "Allee zonne. Ge bent een heel goede vriend," maar daar bleef het bij. Hij kreeg nog een bak koffie, terwijl de deur al open stond.

De zandopvangbak is er wel gekomen met Nederlands geld, het gebied rondom de Molenbeek met de bebossing, de knotwilgen een prachtig meanderende Molenbeek, is een gebied geworden voor fietsende en wandelende Roosendalers en streekgenoten.

Nog een ander onderwerp.

Tijdens diezelfde dag werden we ook bijzonder verast door het inspirerend betoog van de burgermeester Nuijten van Alpen-Chaam (dorp met 10.000 inwoners) dat zijn dorp gecertificeerd was als eerste brabantse gemeente met het predicaat Cittaslow.

Alphen-Chaam heeft alles te bieden waar steeds meer Nederlanders in de drukke verstedelijkte gebieden alleen maar van kunnen dromen: ruimte en rust. Nog geen tienduizend inwoners leven in een buitengewoon natuurrijk gebied van bijna tienduizend hectare. Uitgestrekte bossen, weilanden, heide en zandduinen, beken en vennen trekken aan je voorbij.

De Chaamse Bossen met de beekdalen en bolakkers, 't Zand, de Alphense Bergen en de Strijbeekse Heide met haar prachtige vennen zijn enkele van de vele schitterende locaties.

Met de uitgebreide landgoederen de Hoevens, Anneville. Luchtenburg, Valkenburg en Hondsdonk is het ook cultuurhistorisch een rijk gebied.

Toegevoegde waarde

Een gemeente wordt pas Cittaslow als die zich positief onderscheidt op de beleidsterreinen milieu, infrastructuur, kwaliteit van leven, instandhouding streekproducten, gastvrijheid en bewustzijn. Op al deze terreinen heeft Alphen-Chaam maatregelen genomen of gaat dat nog doen. Wij hebben in Chaam een bezoek gebracht aan een mooi nieuw gebouwde zorgcentrum

voor verstandelijk gehandicapten. De bewoners hadden hier eigen kamers en voorzieningen.

Dit project was ook mede gefinancierd door de Europese Unie. Het was voorheen een varkenshouderijbedrijf, waarbij de grond was ingebracht door een van de ouders.

Tevens heeft de Halderbergse delegatie nog een bezoekje gebracht aan het befaamde "Chaamse Hoen" Dit is een bijzondere kip met een geweldige reputatie en uitstraling.

Wat hebben wij als Halderberge toch te bieden?

Halderberge heeft een prachtige buitengebied met gevarieerde hoogteverschillen, met klei en zand, rivieren met dijken o.a. De Mark en de Laak, de vernieuwde haven van Oudenbosch, Stampersgat met de grote jachten, die er binnen varen, airparc Seppe, de recreatiemogelijkheden (Bosbad Hoeven) en niet de vergeten de grote verscheidenheid aan boerderijen met prachtige tuinen. Vooral ook het prachtige landschap met de koeien in de wei.

Ook de musea, de grote monumenten, de historische gebouwen (vooral afkomstig uit de tijd van het Rijke Roomse leven in Oudenbosch, de voormalige kloosters met behoud van de karakteristieke voorgevels. En tenslotte toch zeker de beeldbepalende Basiliek, die vanuit de verte te zien is als grote toeristische trekpleister. Ieder dorp kent zijn eigen cultuur en identiteit.

Dan vergeet ik nog het prachtige Arboretum met zijn schitterende lanen met bomen en planten een vijver met karpers en prachtige grote waterlelies. We hebben sinds april dit jaar een nieuwe burgermeester.

Het zou naar mijn mening een uitdaging zijn voor Giel Jansen om Halderberge gecertificeerd te krijgen als Cittaslow, net zoals Alphen-Chaam.

Wij hebben wel geen Chaamse Hoen, maar hebben waarschijnlijk wel een ander streek product de zogeheten. Oudenbossche POP, een stevig drankje en hartversterkertje.

Ik wens U allen veel leesplezier, Prettige Kerstdagen een gezond en gelukkig Nieuwjaar.

Kees Rommens.

Hati Hati

In november was het weer eens zover. Er stond een verre reis op de planning. Bali, Indonesië was dit keer de bestemming. Een mooi eilandje. Ondanks het begin van het regenseizoen nog steeds overgoten met mooi weer. Na een uurtje of 30 gereisd te hebben van deur tot deur, je wilt immers wel de goedkoopste reis hebben, kwamen we aan in het hotel. We hadden een ruim appartement met Nederlandse televisie. Wel zo gemakkelijk; zo konden we toch dagelijks naar Paul en Witteman kijken om maar niks te missen van de soap rondom Cruijff en Ajax. Als je een appartement hebt kun je ook zelf wat eten regelen en in een supermarkt in de buurt konden we Unox soep, Lays chips en Calvè pinda-kaas krijgen. Ook de Telegraaf ontbrak natuurlijk niet. We mochten dan wel ver weg zijn in een compleet andere cultuur, maar je hoeft door de globalisering tegenwoordig geen concessies meer te doen. Overigens kun je in het gedeelte van Bali waar we zaten ook moeilijk ontsnappen aan die globalisering. Ook Bali is in de voortgang der volkeren opgestuwd en zeker in de toeristische gebieden. Ik had het me nooit zo gerealiseerd maar voor de Australiërs, die in het noorden van het kleinste werelddeel wonen is Bali maar een paar uur vliegen en relatief goedkoop met als gevolg, dat horden vakantievierende Australiërs het eiland een soort Lloret de Mar-achtige at-

mosfeer geven. Compleet met veel tribal tattoos en drank.

Overigens was er wel een ontsnappingsmogelijkheid. Het eiland intrekken, wat voor de gemiddelde feestvierder ietwat wat te hoog gegrepen is. Op Bali hadden we om de dag een tour door het eiland. Iets wat meer een gevoel gaf dat je wat van het "echte" Bali zag. Op het programma stonden de vele tempeltjes, uitgebreide rijstvelden, vulkanen en vergezichten. Het binnenland maakte de ietwat vercommercialiseerde kust meer dan goed. Tevens zijn we nog dagje overgevlogen naar Java om de Borobudur en de Prambanam te bezoeken, een tweetal gigantische boeddhistische en Hindoeïstische tempels, die in de 8e eeuw voor Christus met de blote knuistjes uit steen zijn gehakt. De pyramides van Indonesië zeg maar. Het is bijzonder zo iets te mogen zien. Het was allemaal zeer de moeite waard.

Het belangrijkste vervoersmiddel, zoals in heel Azië, is de brommer en daar zijn er dan ook een kleine triljoen van, die allemaal hun stukje van de weg opeisen. De belangrijkste regel is dat er geen regels zijn. We waren dan enigszins verbaasd dat de gids met de hand op haar hart beweerde, dat er nooit ongelukken waren in Bali, omdat iedereen erg oplet. Helaas voor haar waren we straat nog niet uit of we konden vragen waarom die chauffeur zijn vrachtwagen in de greppel geparkeerd had. Dat zijn zoete momenten. Hati Hati waren dan ook de eerste woorden die we leerden in Bali, omdat na elk verkeersbord met die tekst vaak een metersdiep gat in de weg zat of een andere levensbedreigende situatie, waardoor de conclusie al snel getrokken werd dat Hati Hati zo iets als Pas op! betekende.

Iets waar ik me vooral op verheugde was het Balinese eten. Al enige maanden voor de reis was ik bezig me voor te bereiden door in Breda bij restaurant Bali de grote en behoorlijk pittige Balinese rijsttafel te nuttigen. Allemaal ter oefening voor de grote test in Bali zelf. Ik kan zeggen dat ik afgetraind en goed geolied aan deze uitdaging begon.

Groot was dan ook de teleurstelling, dat in de omgeving van het hotel tot zover het oog reikte de stad gevuld was met Pizahuts, MaC Donalds, Sushi, biefstuk en eigenlijk elke stroming binnen de westerse keuken die je maar kunt bedenken. Op een verdwaalde warong na waren de rijsttafels zeer schaars. Als ze er waren dan waren ze afgestemd op de behoefte van de gemiddelde toerist, wat gezien mijn training mij onwaardig was. Ik zal ongetwijfeld niet hard genoeg gezocht hebben, maar ik moet toch constateren dat de Balinese rijsttafel ten prooi is gevallen aan de westerse eetpatronen. Jammer, Jammer!

Hoewel culinair de reis enigszins teleurstellend was moet ik een uitzondering maken ten aanzien van beroemde (Balinese) koffie. Ik had er al regelmatig over gehoord op Discovery Channel, maar nu had ik de kans om er ook echt eens van te proeven. Deze Luwac koffie is de duurste koffie in de wereld en een klein pakje doet al gauw 50 eurootjes.

Het bijzondere aan deze koffie is dat de koffiebennvruchten eerst door de Civetkat gegeten wordt waarna de koffieboon 15uur aan het fermenteren is in de maag van dit beest en vervolgens uitgepoept wordt. De bonen worden dan gebrand, vermalen en als pittige scherpe koffie gedronken. Hoewel ik niet een echte koffiedrinker ben kon ik deze kans niet voorbij laten hoewel de gedachte bij het drinken wel afdwaalt naar het productieproces.

Al met al weer veel gezien in Bali. Het was de moeite waard om weer eens rond te lopen in een vreemd land met zijn eigen dingen en gewoonten, alhoewel ook in deze (voor ons) uithoek wel erg herkenbare dingen aan het ontstaan zijn.

Roeland van Woerkom

CDA
Halderberge

**Wij wensen u
prettige Kerstdagen
en een gezond 2012**

Een bezoek aan Oost-Brabant

In november heb ik deelgenomen aan de Brabant Equipe in het oosten van Brabant. Een erg leuke dag waarbij zo'n 35 CDA-ers een bezoek brachten aan Brabant Zorg in Veghel, IBN-groep in Uden en Anky van Grunsven in Erp. Voor mij een totaal onbekend stukje Brabant. Ach ja, de tom-tom brengt je gelukkig overal. Brabant Zorg kenmerkte zich door grootschaligheid en toch kleinschaligheid voor de mensen die verzorgd werden. Er was aandacht voor de mens, er zijn gesprekken over hoe het gaat met iemand en wat iemand wel wil en wat niet. De zorginstelling geeft hier vervolgens invulling aan. Er werd nog even stilgestaan bij de WMO en enkele tips werden gegeven. Regionale verbinding op het gebied van WMO wordt vaak onderschat. Initiatieven van onder af verdienen ondersteuning en behoudt ook hier het kleinschalig karakter. Tenslotte kregen we een fantastisch filmpje te zien. Vanuit Den Haag was de vraag gesteld hoe de regeldruk voor zorginstellingen verlaagd kon worden. Brabant Zorg had daar wel wat ideeën bij. Zij hebben dit in een animatiefilmpje gegoten: Alice in Zorgland. Het is echt geweldig om te zien en ik raad jullie dan ook aan om op You Tube dit filmpje te bekijken. Als je dan zoeken "Alice in Zorgland" invult, kom je bij het juiste filmpje. In ieder geval een erg leuke en creatieve wijze om aandacht te vragen voor allerlei nutteloze formulieren en regels waar de patiënten hinder van ondervinden. Als Den Haag het idee overneemt om dit onderwerp daadwerkelijk aan te pakken levert dit een belangrijke bezuiniging op voor de zorginstellingen.

Vervolgens gingen we richting de IBN-groep, zeg maar een soort WVS, maar dan met 3800 medewerkers. Na een heerlijke lunch, verzorgd door IBN-medewerkers, kregen we een presentatie over het bedrijf. Uiteraard ging het over de nieuwe wet Werken naar Vermogen. Natuurlijk is het financiële plaatje van deze wet besproken, waarbij de huidige CAO en het pensioen blijft gelden voor de huidige medewerkers en affinanciering ontbreekt in het wetsvoorstel. Maar gelukkig werd er ook gesproken over de kansen die dit wetsvoorstel biedt. IBN ziet groei als oplossing. Bouwen aan geloof in de kracht van medewerkers en bedrijfsvoering. Meer omzetgroei en stijging van maatschappelijk rendement. Tegenwoordig kan dit mooi in kaart worden gebracht door de SROI (social return on investment) te bepalen. Werken voor klantgerichte bedrijven past prima bij de me-

dewerkers van IBN en een intake en arbeidstrainingscentrum in samenwerking met gemeenten. IBN werkt al veel samen met echte grote bedrijven. Denk bijvoorbeeld aan de Vebego groep, waar HAGO schoonmaakdiensten onder valt. Hiermee kunnen deze ondernemingen invulling geven aan maatschappelijk verantwoord ondernemen.

Dit is een waarde die IBN kan toevoegen voor ondernemingen.

Anky en Salinero

Tenslotte gingen we de polder in op zoek naar de stallen van Anky van Grunsven. Na onze auto's in het weiland geparkeerd te hebben, kregen we een kijkje in de stallen. Ik had de eer om door Anky rondgeleid te worden. Geweldig, wat een zakenvrouw, ondernemend, eigenwijs, succesgericht en een hele harde werker. Het stallencomplex ziet er schitterend uit, we hebben alle bekende paarden kunnen zien. Na de rondleiding hebben we nog wat nagepraat en vervolgens ben ik weer richting het vertrouwde West-Brabant gereden. Een interessante dag, veel gezien en gehoord en natuurlijk, zoals dat hoort, veel met elkaar gediscussieerd.

Astrid Kleuskens

CDA
HALDERBERGE

Johan Paantjens
Voorzitter
Tel:0165-513778

Gied van Lier
Secretaris/
tel: 0165-502933

Astrid Kleuskens
Bestuurslid
tel: 0165-394887

Ivo Pertjjs
Bestuurslid
tel: 06-55320099

Kees Rommens
Bestuurslid
tel:0165-323840

C

D

A

Wachtgeld; wat een onzin, zakkenvullers!

Enige tijd geleden (begin november) was mij gevraagd om de schoolteams van de Joannesschool en Bernardusschool uit Oud Gastel eens te informeren over de stand van zaken m.b.t. de te bouwen brede school in Oud Gastel. Ik ben begonnen met de daar aanwezigen (met pijn in mijn hart) aan te spreken als "beste ex-collega's". Ik had enige tijd daarvoor namelijk een brief binnen gekregen van het bestuur van het "Barlake" waarin stond ,dat ik mijn ontslag had gekregen.

Hoewel voor sommigen het misschien een eeuwigheid lijkt, is het zo dat ik afgelopen 1^e november 4 jaar wethouder was. In het onderwijs krijg je ,wanneer je een dergelijke functie vervuld, 4 jaar politiek verlof. Vroeger was dat voor onbepaalde tijd.Tegenwoordig maximaal 4 jaar en die zaten er op 1 november 2011 op. Dat betekent dat wanneer ik nu buiten geschopt wordt bij de gemeente ik niet zomaar bij het onderwijs kan aankloppen met de mededeling "Ik kom terug!" Nee, ik moet gaan solliciteren, met alle onzekerheid vandien voor iemand van mijn leeftijd. Ik vertelde dit ook zo in het kort tegen mijn (ex-) collega's en al gauw kwam er een opmerking (ik was er op voorbereid): "Ja, da's makkelijk met wachtgeld!" Ik heb toen ook daar uitgelegd, dat ik altijd met veel plezier in het onderwijs heb gewerkt (ik heb dat in het verleden ook weleens in deze nieuwsbrief gemeld en ook op andere momenten verteld) en dat ik echt niet per se wethouder wilde worden.Dat ik altijd gezegd heb ook weer graag terug in het onderwijs te gaan werken. Ik heb daar toen tegen de leerkrachten zelfs verteld dat wanneer er geen wachtregeling zou zijn ik dan wellicht nu op dit moment weer terug in het onderwijs had gewerkt. Ik zou dan echt de voorkeur hebben gegeven aan leuk werk met zekerheid (ik heb inmiddels een onderwijsverleden van 25 jaar) boven mooi werk met grote onzekerheid.

Hoe je het ook wendt of keert : we hebben ook nog 3 jonge mannen thuis rondlopen, die alle drie (gaan) studeren. Als ik dat wetende zou moeten combineren met de mogelijkheid dat ik morgen zonder achtervang op straat zou staan, dan wist ik het wel. Ik moet erbij zeggen, dat ik het

geluk heb dat ik de keuze heb. Ondernemers of werknemers in een andere bedrijfstak zullen wellicht roepen: "Waar heb je het over, dat is een risico wat wij altijd lopen!" Dat klopt, maar als je de keuze hebt om dat risico niet te hoeven lopen weet ik ook wel wat de meerderheid van de mensen zou kiezen.

De laatste tijd heeft er wat die regeling betreft het nodige in de krant gestaan. Natuurlijk heeft iedereen dan zijn of haar mening klaar, waarbij de meest voor de hand liggende reactie is: "Zakkenvullers!" Wat buiten beschouwing gelaten wordt is dat een politieke functie echt een heel andere is dan iedere andere baan. Ook is het zo, dat de meeste wethouders, die wat jonger zijn gewoon weer ander werk zoeken en vrijwel niet of beperkt gebruik maken van de wachtgeldregeling. Ja, er is ook categorie wethouders, die op hun 61^e of 62^e op straat komen te staan en dan hun wachtgeldregeling gebruiken als een soort FPU- regeling. Dat klopt, maar ook daar kun je je van afvragen of dat zo verkeerd is. Ik ben van mening, dat de wachtgeldregeling in 2010 goed is aangepast en dat de beperkte duur ervan een goede zaak is. Zomaar lekker 10 jaar thuis blijven en op kosten van de gemeenschap naar je pensioen sukkelen is er echt niet meer bij (tenzij je natuurlijk zelf voor een stevige financiële buffer hebt gezorgd). Ik weet ook, dat wanneer er in 2014 nieuwe verkiezingen zijn en ik zou niet meer terug keren in het college, dat ik dan vol goede moed op zoek zal gaan naar een baan in of buiten het onderwijs. Dat dan zo'n wachtgeldregeling een goede regeling is : dat klopt ook.

Zeker voor iemand van mijn leeftijd in 2014, die dan toch wellicht minder gemakkelijk aan een baan komt is een zekerheidje achter de hand toch een zeer geruststellende gedachte!

Maar zover is het gelukkig nog niet, dus eerst nog maar eens proberen een hoop goede dingen voor Halderberge te doen.

Prettige feestdagen en een goed, gezond en gelukkig 2012!!!

Jan Paantjens

